

Zadnje vesti

Gorkeje pa tudi manj stanovito-
no vreme kot včeraj bomo imeli
danes. Najvišja temperatura
dneva bo 66 stopinj, najnižja 35
stopinj, splošno pa vetrovno in
oblačno z nevihtami popoldne.

Na clevelandskih cestah je bi-
lo do sedaj do smrti povoženih
18 ljudi, lansko leto ob istem ča-
su pa 31 ljudi. Zadnji povožen
je bil Eric Daniel Berglund, star
55 let, stanujoč na 19100 Ren-
wood Ave. Povožen je bil na vo-
galu Canterbury Rd. in Lake
Shore Blvd., ko je bil na potu
na delo v Eaton Mfg. Co.

Mildred Charvat, ki je bila
uslužbena v pisarni unije C.I.O.
v Clevelandu, in tam ukradla ali
pa poneverila vsoto okrog \$100,-
000, se je pred sodiščem po za-
govorniku branila tudi s tem, da
ni popolnoma zdrave pameti. Se-
daj so izvedenci predložili sodni-
ku svoje strokovno mnenje, da je
Mildred za svoje dejanje popolnoma
odgovorna.

V mestu Buffalo, N. Y., je
33-letni voznik Emil Decina iz-
gubil oblast nad svojim avtomobi-
lom. Avtomobil se s hitrostjo, ki
je včasih dosegla 70 milj na
uro, divjal sem in tja kaka dva
bloka. Podril in ubil je tri male
deklečice-solarke, ranil dve drugi
in spotoma povzročil več mate-
rialne škode, dokler se ni zakle-
nil v neko zidano poslopje, v kate-
rem je bila trgovina. Tam je po-
škodoval dve ženski. Vozniku sa-
memu se ni zgodilo nič hudega in
oblastem je trdil, da trpi na epi-
leptični-božjasti.

V Belmont Hills, Pa., v bližini
Philadelphije je enako voznik av-
tomobila izgubil oblast nad vola-
nom. Voz je zavozil v hišo družine
Zasowski, kjer je v družin-
ski sobi pobil do smrti eno hčer-
ko, drugo pa ranil. Obe deklici
ste gledali televizijske prenose,
ko ju je presenetil avto, kateri
je potem, ko ju je zadel, zdrvel
naprej v obednico, kjer se je
ustavil.

Danes zjutraj bi morala eks-
plodirati v puščavah Neveda
atomska bomba, šesta po številu.
Komisija za atomsko energijo je
v zadnjem trenutku radi vreme-
na poskus odložila.

V devetih južnih državah traja
stavka v telefonski družbi South-
ern Bell Co. že drugi dan. Na
treh krajih so bili pretrgani tele-
fonski kablji. Družba dolži uni-
jo sabotaže. Unija pa odločno za-
vrca očitke, da bi bili krivci
njeni člani.

Finska petrolejska ladja, na-
menjena s tovorom vred celinski
Kitajski, ni prišla v kitajske vo-
de. Čiang Kajšek na Formozu tr-
di, da se je kapitan ladje premis-
lil, ubral drugo mer in bo to-
vor—gazolin, odložil drugod. Bal-
se je, da bi ladja bila zaplenjena.

Ameriški podpredsednik Nixon
se je po povratku iz Južne
Amerike bavil s predsedniškimi
volitvami l. 1956. Republikanec v
Californiji je posvaril, da stran-
ka kot taka ne more postaviti
predsednika republike v kakem
upanju do zmage, razen če zopet
kandidira Eisenhower. Torej Ei-
senhower je edino upanje repu-
blikancev.

Ko gremo na počitnice: ali samo v stari kraj, ali tudi drugam?

WASHINGTON, 14. marca—Amerikanci se bolj kot
kdaj popreje zanimajo za potovanja v Evropo in za počit-
nice, ki naj jih prebijejo v Evropi. Tu se ne dela razlika
med narodnostmi. Značilno je, da so potniške letalske in
paroplovne družbe okupirane, vsaj po rezerviranih sede-
jih v naprej. Leto 1955 znači v tem pogledu rekord in po-
višek rezerviranih sedežev kar za 16 odstotkov. Za poto-
vanje se je torej treba pravočasno prijaviti. Sezona na
višku bosta meseca junij in julij in se priporoča, da če kdo
more napravi potovanje ali izlet preje ali kasneje, naj to
stori.

Za potovanje Slovencev v sta-
ri kraj obstaja dvoje izbir: Ali
naravnost v stari domači kraj,
ali po ovinkih, da se spotoma
ogledajo tudi drugi kraji in dru-
ge dežele. Zadnje smo mi večkrat
priporočali. Kdor bi se odločil, da
na poti v staro domovino obišče
tudi druge kraje, tem nudimo ne-
kaj podatkov o stroških preživ-
ljanja:

V Londonu stanejo stroški na
dan 10—30 dolarjev; višina stro-
škov je seveda odvisna od tega
kako posameznik uživa življe-
nje. Če si najame avtomobil, bo
plačal za njega na dan \$4.20, za
gasolin pa 60 centov za galon.

Francoski frank je nižji kot pa
na primer nemška marka ali an-
gleški funt sterling. To se pozna
v Franciji, ko se izmenjajo ame-
riški dolarji v francoske franke.
V vseh krajih v Franciji se bo z
dvema do sedem dolarjev na dan
živelo dobro.

Približno isto velja za Italijo.
Italijanska lira je približno po
polovici nižja od francoskega
franka.

Mnogo se govori o Zapadni
Nemčiji. Nemška marka je raz-
meroma stabilna in visoka. Ven-
dar se bo tudi tam potrošilo na
dan od 1.50—10 dolarjev, kakor
bo pač kdo skušal zajeti nemško
življenje.

Seja direktorija

V sredo zvečer ob 7.30 uri se
vrši redna seja direktorija Ame-
riško jugoslovanskega centra na
Recher Ave. Vabi se vse direk-
torje, da se je udeleže.

STAVKE ALI MIR V INDUSTRIJI?

V ameriški telefonski službi je,
kakor smo včeraj kratko poro-
čali, nastopilo stavkovno giba-
nje v devetih državah pri podjet-
ju Southern Bell System.

V Detroitu se pogajajo o novi
mezdni pogodbi v avtomobilski
industriji. Gre za dva giganta, za
General Motors in za Forda. Pri
ostalih avtomobilskih podjetjih
mezdne pogodbe potečejo šele v
poletju. Pri General Motors in
pri Fordu gre za prvi poskus, da

CLEVELAND SE MODERNIZIRA

Danes ima mesto Cleveland
novo prevozno sredstvo: Rapid
Transit. Beseda rapid pomeni hi-
tro, gre torej za hitrejši prevoz
potnikov. Gre za svojevrstno žele-
zniško progo, ki bo družila cle-
velandski vzhod z zapadom in bo
potnik prišel iz skrajne vzhodne
postaje Windermere na osrednjo
postajo Union Terminal v 18 mi-
nutah. Enako bo potrošil časa,
ko bo šel na skrajni zapad Cle-
velanda.

Vlaki, ki bodo sestojali iz ene-
ga do pet vagonov, bodo odhajali
vsakih pet minut. Postajali bodo
30 sekund na postajah. Voznina
bo dvajset centov, tedenski li-

Vile rojenice

Vile rojenice so se zgledale pri
Mr. in Mrs. Stanley Batis na
18017 Hiller Ave. in ju obdarile
s krepkim sinčkom, ki bo v druž-
bo dvema sesticama. Dekliško
ime mlade matere je bilo Margie
Tomazin. Mr. in Mrs. Damjan
Tomazin sta postala petič stari
oče in stara mama. Čestitamo!

Slike po seji

V sredo zvečer se vrši redna
seja krožka št. 2 Progresivnih
Slovenk v navadnih prostorih
Slov. nar. doma na St. Clair Ave.
Pričetek ob 7.30 uri. Po seji bo
Mr. Andy Mirtich iz West Parka
kazal lepe slike, katere je posnel
na svojem potovanju lansko leto
v Jugoslavijo. Vabi se članice, da
se gotovo udeležijo seje, pred-
vajanju slik pa lahko prisostvu-
jejo tudi nečlanice.

Pozdravi

Pozdrave iz lepe Californije
pošiljajo Mr. in Mrs. Frank in
Mary Gregorich, Mr. in Mrs.
Ludwig in Rose Sanabor ter Mr.
in Mrs. Frank in Pavla Prudič.
Gregoricheva se nahajata na
obisku pri Sanaborjevih.

dobi ameriško delavstvo garan- tirano letno mezdo.

Ford v Clevelandu s svojimi
tovarnami v Brook Parku zapos-
luje okrog osem tisoč delavstva.
Družba je imela v kratkem raz-
dobju že dve stavki. Delavska
unija ima sedaj na mizi resolu-
cijo, da skliče posebni sestanek
delavstva, ki naj odloči po pravi-
lih unije ali gre delavstvo na
splošno stavko ali ne.

stek \$2.50. Za otroke od šestega
do 11. leta bo voznina 13 cen-
tov.
Rapid Transit je poklicala v
realnost pač potreba, pa tudi
konkurenca z modernimi prevoz-
nimi sredstvi, v prvi vrsti z ose-
bnimi avtomobili. Osebnimi avtomobi-
li delajo veliko konkurenco tu-
di sedanemu javnemu avtobus-
nemu prometu, ki pa ne odgovar-
ja vsem potrebam. Vprašanje
Rapid Transita ni najnovejšega
datum. Danes je postal dejstvo.
Pričakujemo, da se bo to sred-
stvo obneslo, kar kaže tudi zgo-
dovina velikih ameriških mest, ki
so v tem pogledu prednjačili Cle-
velandu.

AVTOMAT NEIZPROSNO SVOJA POTA!

V Ameriki poznamo ceste,
ki nosijo znano ime Turn
Pike. Ta naslov ni brez vse-
bine. Ko vozimo s svojim av-
tomobilom, moramo nekaj
plačati. Stvar sama je po eni
strani zgodovinskega znača-
ja, po drugi strani pa fi-
nančnega. Glavne ceste je
treba namreč vzdrževati.

Navadno pazijo na avto-
mobile nameščenci cestne
uprave in če gre vse normal-
no, pa tudi vse pošteno, gre
stvar naprej. Kaj pa če se
voznik za vse skupaj ne briga
in riskira nevarnosti, s
tem da pobegne? Ali ga ni
mogoče izslediti?

Smo v dobi avtomatov.

Cestna uprava New Jer-
sey's Garden State Parkway
je postavila avtomat. Tam
je skatljica, v katero naj
voznik da 25 centov. Lahko
gre naprej, če je plačal. Pa
če ni plačal?

Avtomat—robot ga takoj
prime. Najprvo se zasliši
evljenje, takoj se pokaže
rdeča luč, potem signali za
alarm, takoj nato avtomati-
čna kamera fotografira
pobegli avtomobil in se vidi
na sliki tudi tablica s šte-
vilko, tako da je izsleditev
pobeglega voznika precej pri-
roki.

Ameriške svoboščine—se
dajo uživati v času atoma,
avtomata le v okviru zaka-
na.

Odhod v domovino

Nocoj odpotuje v New York,
kjer se bo jutri vkrcala na ladjo
Queen Mary, s katero odpluje
proti stari domovini, posebno po-
znana Jennie Dagarin iz 6907 St.
Clair Ave., aktivna društvena in
kulturna delavka. Dolgo let se
je udeleževala pri pevskem
zboru Zarja in dramskemu zbo-
ru Ivan Cankar, ter je preigrala
nešteto vlog v splošno zado-
voljstvo posetnikov, ki jo bodo go-
tovo pogrešali. V domovini na-
merava ostati za stalno. Tam
ima še brate in sestre kot tudi
mnogo drugih znancev, med ka-
terimi se bo zopet udomačila.

Pred svojim odhodom je naro-
čila najlepše pozdrave vsem pri-
jateljem in društvenim delav-
cem, s katerimi je sodelovala, ter
se vsem iskreno zahvaljuje za
velikodušno darila, s katerimi so
jo obdarili za odhoda. Več o
tem kot tudi o svojem potovanju
bo ob prvi priliki sama pisala iz
domovine. Potuje s posredova-
njem agencije August Kollan-
der.

V VZHODNI NEMČIJI NI HRANE!

Vzhodna Nemčija, ki je sedaj
pod sovjetsko kontrolo, je bila v
bivši skupni Nemčiji znana kot
dežela veleposestnikov Junker-
jev, ki so bili v konservativni
Nemčiji politično zelo merodaj-
ni. Zapadna Nemčija je bila ved-
no bolj industrijska, kot pa
Vzhodna Nemčija. Pridelek rži
in krompirja v Vzhodni Nemčiji
je bil svetovno znan. Toda tudi
v Vzhodno Nemčijo se je plazila
industrija.

Kakor javljajo poročila iz
Vzhodne Nemčije, tudi komuni-
stičnega izvora, je prebivalstvo
te zone začelo z nakupovanjem

ZA KORISTI LJUDSTVA ALI ZA VELEKAPITAL!

USODNO GLASOVANJE V AMERIŠKEM SENATU

DANES ALI JUTRI GLASOVANJE O ZNIŽANI DOHODNINI

WASHINGTON, 15. marca—Danes ali jutri bo ameri-
ški senat glasoval o predlogu o znižani osebni dohodnini.
Spodnja zbornica poslancev je že sprejela zakonski načrt,
da se dohodnina zniža za dvajset dolarjev in to za davko-
plačevalca samega, kakor tudi za vsako osebo njegove dru-
žine, ki je od njega odvisna. Politični odbor demokratske
stranke je vsled odpora v senatu stavil kompromisni pred-
log, da naj v bodoče in to s 1. januarjem 1956 plačuje dav-
koplačevalec osebne dohodnine 20 dolarjev manj za sebe,
za tiste, ki so od njega odvisni, razen zakonskega druga,
pa \$10 manj. Do leta 1957 naj se podaljšajo davki na kor-
poracije in takozvane trošarine, ki jih plačujemo na po-
trošnje blago.

Danes zjutraj so stavili napo-
ved, da bo 44 senatorjev glasova-
lo za demokratiški predlog, 46 pa
proti. Senatorjev skupaj je 96,
ni pa vedno slučaj, da so vsi nav-
zoči pri glasovanju.

Dva demokrata senatorja in
to George iz Georgije in Byrd iz
Virginije, čeprav demokrata, sta
proti demokratiškemu predlogu.
Od republikancev naj bi bila za
demokratiški predlog dva, morda
eden. Glasovanje bo vsekako več
kakor na kocki.

Politično vzeto so demokratje
pripravljeni izvajati svoj pro-
gram, pripravljeni pa tudi na to,
da s posameznim zakonom ne
uspejo. Pri volitvah leta 1956 bo-
do v slučaju negativnega izida
lahko nastopili s parolo, da so
hoteli znižati bremena ljudstva,
pa so jim to preprečili republi-
kanci.

Za "big business!"

Ameriški federalni zakladni
tajnik Clevelandčan George
Humphrey je nastopil ponovno
zoper znižanje osebne dohodnine.
Ta zadene ljudstvo na splošno.
Humphrey je zaskrbljen, ko gre
za ameriške javne dolgovce. Če
bi prišlo do znižane dohodnine
\$20 na splošno, bi v federalno
blagajno prišlo nekaj čez dve mi-
liardi manj dohodkov. Ta vsota
Humphreya boli.

Toda poslovni človek Hum-
phrey ni bil zaskrbljen lansko le-
to, ko je republikanska admini-
stracija znižala davke na ameri-
ške industrijske in pridobitne
družbe, pa tudi davke na dobičke
delničarjev!

Demokratje so ponovno pov-
darjali, da če so se znižali davki
na premožne sloje, bi bilo vsaj
pravično, da se zniža osebna do-
hodnina za šibkejšo sloje. Bilo
bi pa tudi v prid splošnemu ame-
riškemu trgu, če bi se zvišala
kupna moč splošne ameriške de-
lovne moči. Čim več denarja je
na razpolago, tem bolj se oživi
trg. To so poskušale razne za-

AMERIŠKA PODMORNICA NAU- TILUS JE PRVA PODMORNICA, KI JE GNANA NA ATOMSKI POGON. POS- KUSE DELA V VODAH ATLANTIKA. PO DOSEDANJH POROČILIH SO SE VSI POSKUSI OBNESELI. BISTVENO GRE ZA PRAVO REVOLUCIJO V GIBANJU POD- MORNIC.

Člani ameriškega kongresa so
tudi člani posebnega skupnega
odbora senata in spodnje zbor-
nice, ki se peča z vprašanji atome-
ske energije. Ti člani, tako repu-
blikanci, kakor demokratje, so
napravili pameten sklep, da se
osebno udeležijo vožnje Nauti-
lusa in tvegajo isto, kar tvegajo
mornarji na tej podmornici.

Leta 1953 j vlada v Washing-
tonu začela in izvedla veliko ak-
cijo, ko so šli v Vzhodno Nemči-
jo milijoni zavojev z živili.

jo gospodarsko teorijo zastopal
tudi tedaj, ko je bil predsednik
republike. Znana je njegova ob-
ljuba, da bo vsak Amerikaneec
imel dva piščanca na mizi in pa
dva avtomobila v svojem garažu.
Velika depresija je njegovo iz-
razito kapitalistično načelo po-
stavila na glavo.

Nov grob

Včeraj zjutraj ob 6.45 uri je
preminil v St. Luke bolnišnici
Gerald Lowry, star 43 let. Sta-
noval je na 14211 Coit Rd. ter je
delal 20 let na clevelandskih po-
štah uradih, večinoma na Uni-
versity Circle. Rojen je bil v Cle-
velandu ter je služil v drugi sve-
tovni vojni.

Tukaj zapuščajo soprogo Chri-
stine, rojena Zupanc, ki je hči
Mrs. Frances Zupanc, dva brata
in eno sestro. Pogreb se vrši v čer-
tvek zjutraj ob 10. uri iz pogreb-
nega zavoda Flynn-Froelk na
13104 Euclid Ave., v cerkev sv.
Jožefa in nato na pokopališče
Calvary.

Zadušnica

V četrtek zjutraj ob 8.20 uri
se bo brala zadušnica v cerkvi sv.
Vida ob 21. obletnici smrti Ger-
trude Možina iz Addison Rd.

Žalostna vest

Mrs. Josephine Renko iz 1105
E. 66 St. je prejela iz stare do-
movine žalostno vest, da ji je
umrl brat Frank Zadnik, doma
iz vasi Dolnje Vreme št. 31, p.
Vremski Britof pri Divači, Slo-
vensko Primorje. Umrl je 2.
februarja za srčno hibo v sta-
rosti 78 let. Tam zapuščajo ženo
Uršulo in hčer Dolfo, v Clevelan-
du sina John Zadnik na Prince
Ave. in sestro Mrs. Renko ter
v Indianapolis, Ind., sestro Mrs.
Agnes Rajer. Bodi mu lahka
domača gruda.

Prestal operacijo

Mr. Jerry Petkovšek, ki vodi
znano trgovino s perutnino, Eu-
clid Poultry na E. 185 St., je
srečno prestal operacijo v Grace
bolnišnici. Sedaj se zdravi na
svojem domu na 28519 Lake
Shore Blvd., kjer ga prijatelji
lahko obiščejo. Zahvaljuje se
vsem za obiske, cvetlice, voščilne
kartice in darila, ki jih je prejel.

Anton Jankovich v bolnici

Snoči je bil naglo odpeljan v
Euclid-Glenville bolnišnico sploš-
no poznani kulturni in društveni
delavec Anton Jankovich,
(splošno znan kot večni popot-
nik), stanujoč na 16108 Grove-
wood Ave. Obiski niso dovoljeni.
Želimo mu, da bi se kmalu zopet
zdrav vrnil na svoj dom.

Zopet doma

Iz bolnišnice se je vrnil domov
Mr. John Komin iz 877 E. 73 St.,
kjer se še vedno nahaja pod
zdravniško oskrbo. Prijatelji ga
lahko obiščejo na domu. Želimo
mu, da bi čim preje popolnoma
okrevail!

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
Henderson 1-5311 — Henderson 1-5312
Issued Every Day
Except Saturdays, Sundays, Holidays and the First Week in July

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROČNINI)	
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town (Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.00
For Three Months—(Za tri mesece)	4.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries: (Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):	
For One Year—(Za eno leto)	\$12.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	7.00
For Three Months—(Za tri mesece)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

VLOGA KIPARJA MEŠTROVIČA

(2)

Hrvat Ivan Meštrovič, morda največji sodobni kipar, poučuje na visoki šoli v mestu Syracuse, N. Y. Meštrovič je postal ameriški državljani. Je že prileten, toda delaven do skrajnosti. Pridnost ima včasih tudi uspehe, če pa je združena z genijalnim duhom, ima prav posebne uspehe.

Tiste knjige, ki na kratko opisujejo življenje velikih ljudi, knjige imenujemo leksikone, imajo v svojih seznamih že ime Meštroviča. Seveda ker še živi, na kratko, s tem, da je bil rojen leta 1883 v Jugoslaviji in da je znameniti svetovni kipar.

Če odpremo tako knjigo leksikona, naletimo tudi na ime Rodin Francois Auguste Rene, s tem, da je bil francoski kipar, ki je živel v letih 1840-1917.

Mi Slovenci v Ameriki se poslužujemo vseh kulturnih sredstev, da uživamo sodobno kulturno. Kaj pa je kultura? Izražanje človeške notranjosti v zunanji obliki. V naši notranjosti je mnogo neokritega. Mnogo je med nami takih, ki znajo odkriti, kar drugi ne znajo. Saj veste tisto starodavno, da če gresta dva potnika skupaj, eden od njih vsako stvar zagleda prvi. Ko se odkriva naša notranjost, stremeljenje našega duha, pa ni vedno enih in istih sredstev na razpolago. Moderna kultura išče vedno novih sredstev. Nekdo piše v obliki pesmi ali romana in povesti. Drugi iznaša našo notranjost v obliki petja in godbe. Tretji ji daje pečat v obliki stavb in kipov. Trdi se celo, da je najnovejša oblika izražanja naše notranjosti v plesu.

Če je kdo tolače te naše notranjosti, si pač izbere pot, po kateri bo našo notranjost po njegovem mišljenju tolačil. To je njemu prirojeno.

Kipar Ivan Meštrovič si je zbral pot kiparstva.

Imenovali smo ime Francoza Rodina. Rodin ni bil samo francoska, marveč svetovna zvezda v kiparstvu. Na njega so ponosni Francozi, na njega je ponosen ves kulturni svet.

Hrvat Ivan Meštrovič, sedaj ameriški državljani, je izšel iz šole Francoza Rodina. Včasih pravimo, da ni učenec nad učiteljem! Ali to drži za vedno? Bodoča zgodovina bo pokazala ali gre za večno veljavno pravilo omenjenega pravila, ko gre za Francoza Rodina kot profesorja in Hrvata Meštroviča kot njegovega učenca.

Ivan Meštrovič je po našem mnenju najvišji predstavnik oblikovalca gotove hrvaške, pa ne sežemo predaleč, če trdimo, da jugoslovanske kulture.

Pisec teh vrstic je imel svoječasno priliko biti v družbi z Meštrovičem v Beogradu, kamor je Meštrovič iz Zagreba rad pohajal v družbi župnika iz Zagreba dr. Rittiga, ki se je v zadnji svetovni vojni tudi priključil Osvobodilni fronti.

Ivan Meštrovič je ustvarjal v bivši Jugoslaviji trajna dela, ki jih zob časa ne bo snedel. Meštrovič pa je imel gotove politične poglede na Jugoslavijo; ni bil ne skrajni hrvaški seperatist, ne politični jugoslovanski centralist.

Z osebo Ivana Meštroviča se je bavil tudi pokojni Lojze Adamič. Karakteriziral ga je dobro. Po našem mnenju je osebnost Meštroviča nadvse prikladna, da v imenu vséh Jugoslovancev pove globoko besedo v katerekoli obliki tudi vsem Amerikancem.

Nam se zdi, da se je splošno jugoslovansko življenje v Ameriki v letih po vojni preveč izgubljalo na strogo političnem polju. Nam se tudi zdi, da je bil ta pojav povsem razumljiv. Revolucija doma in protirevolucija in tako dalje in tako dalje, vse to je rezalo v praktično življenje in prav živo v človeško mесо.

Je pa po našem mnenju zopet čas, da obrnemo svoje oči na sedanje kulturne potrebe, na tipično življenje v Ameriki, v kateri živimo in služimo svoj kruh, pa da tej Ameriki v tekmi z drugimi narodi pokažemo, kaj smo na splošno vzeto kulturno zmogni.

Kipar profesor Ivan Meštrovič je naravnost od usode poklican, da tolači veličino duhovnih Jugoslovancev tudi v Ameriki. Že obstojajo njegova kiparska dela, na primer v Chicagu. To ni dovolj! Usoda zahteva od Meštroviča naj tu v Ameriki ne bo luč pod mernikom!

L. Č.

Urednikova pošta

PEVCI ZBORA JADRAN VABIJO NA 35-LETNICO

CLEVELAND, Ohio — Pridni pevci in pevke zbora Jadran nas zopet vabijo na njih proslavo, in sicer to pot bodo proslavili 35-letnico svojega obstoja.

Ob tej priliki imajo na programu za svoje prijatelje in prijateljice zelo zanimivo opereto "Valček ljubezni," za katero so se pevci in pevke dolgo pripravljali. To opereto podajo v nedeljo, 20. marca na odru Slov. del. doma na Waterloo Rd. Zbor Jadran je odsek tega doma in desna roka ob priliki raznih priredb.

Podpisaneu je poleg zbora Zarja najbolj poznana zgodovina Jadrana, ker živim v območju tega zbora, to je v sredini Collinwooda, in sem že marsikateri dopis spisal v dobrobit Jadranskih koncertov, operet in drugih zborovih priredb. Moja srčna želja je bila, da bi tudi ob priliki 35-letnice napisal kratko vabilo, akoravno v tej moji težki bolezni, ki me je napadla pred kakimi dvema meseci in pol, prav težko pišem.

Med težko obolenimi podporniki in dopisniki zbora Jadrana je menda tudi naš zavedni kulturni

Zarjani vabijo na koncert

CLEVELAND, Ohio — Prav z veseljem opažam te dni prve znake ljube pomladi. Ne bo dolgo, pa bodo trate zelene, okrog hiš pridnih Slovencev pa že kukajo iz tal tulipani, zvončki, itd. Robini se že v parih veselo pomenujejo vrh dreves kje si bodo spletki gnezdece spet. Pa tudi tovrstne ladje je že opaziti na našem jezeru, ki prevažajo avte iz Detroita. Vse to je velik znak, da se bližajo pomladi, oziroma pomladanskemu koncertu Zarje.

Program zbora Zarja bo to pot v dveh delih. Prvi bo v slovenščini, drugi del pa v angleščini, tako da bodo prišli vsi—stari in mladi na svoj račun. Pa tudi mi, kar nas je prišlo čez veliko lužo, radi vidimo angleško igro ali opereto. Zarja bo podala opereto "Trial by Jury," ki bo zadovoljila vsakega. Toliko miline in lepote je v melodijah, da je že to vredno priti pogledati.

Prvi del programa tvorijo lepe pesmi, kot so: Iv. Zajčeva "Delavska himna," H. Sattnerjeva "Opomni h petju," A. Grumov "Venček narodnih pesmi" in prelepa koroška pesem T. Košarja "Vrbsko jezero." Te pesmi bo pel skupni zbor. Poleg tega boste slišali kvintet in v duetu Tony Peruška in njegovo sestro Jennie Fatur (kdo ne bi poslušal ta dva?) Tony prihaja na vaje 16 milj daleč, prav iz Wiltoughby, kjer vzorno vodi svojo gostilno. Jenny je zopet predsednica Zarje in smo je vsi veselji. Je pač tako marljiva, vestna in skrbna za Zarjo, da vem, da tik pred koncertom še spati ne more.

Slišali boste še nekaj drugih lepih točk, nakar sledi odmor in potem bo opereta "Trial by Jury," ki je v enem dejanju in bo trajala okrog ene ure. Prav lahkih in veselih src boste zapustili avditorij Slov. nar. doma na St. Clair Ave. po koncertu Zarje. Začetek koncerta bo ob 4. uri popoldne, po programu se servira okusna večerja in igrala bo godba za ples v spodnji dvorani. Tudi tam bomo skupno prepevali, dokler ne bomo zadremali.

Torej, še enkrat vas vse ljudno vabim na ta koncert v nedeljo, 27. marca. Ne bo vam žal. Na veselo svidenje! V nedeljo, 20. marca pa obiščemo koncert ob 35-letnici marljivih Jadrancev!

Frank Kokal.

ni delavec John Lokar st. Kot je meni, tako je gotovo tudi njemu težko, ker se ne bova mogla udeležiti te zelo pomembne jubilejne proslave ob 35-letnici zbora Jadrana. Vkljub vsemu temu pa želiva, da bi na tej proslavi napolnili dvorano do zadnjega kotička.

Mi vsi vemo, da je situacija naših pevskih zborov težka, ampak še ne tako obupljiva. Ako bi pričeli podpirati našo kulturo vsi tisti, ki so jo do sedaj le malo ali pa sploh niso podpirali, bi gotovo mnogo vrzeli zamašili. Nadomestili bi one, katere je smrt pobrala skozi zadnja leta. Veliko je teh naših rojakov v širnem Clevelandu, Collinwoodu in Euclidu, katerih nismo videli mnogokrat, nekatere nikdar. Dobro bi bilo, da bi se vsaj delno prebudili in nudili svojo pomoč, da bi naša kulturna še živela. Zadnja leta je veliko naših aktivnih rojakov umrlo ali pa so postali vsled bolezni onemogli, da ne morejo zahajati na priredbe.

Torej, z John Lokarjem, st. in drugimi zavednimi rojaki, vabimo cenjeno javnost, da napolnite dvorano Slov. del. doma na dan proslave 35-letnice zbora Jadran, to je v nedeljo, 20. marca. Pričetek bo ob 3.30 uri popoldne. Ako se med tem časom z John Lokar st. kaj pozdraviva, se pa vidimo na tej jubilejni proslavi.

Vaš stari prijatelj

Anton Jankovih.

NAJDAJŠI PREDOR V ZAGREBU

Najdaljši predor v Jugoslaviji gradijo na gradbišču hidroelektrarne Gojak pri Ogulinu. Dolg bo nad 10 km. Nadaljevanje tega dovodnega predora pa bo predstavljal posevni tlačni cevovod, dolg nad 1 km, ki ga bodo prav tako skopali v zemlji, tako da bo cel predor meril nad 11 km.

Ta največji predor v državi so začeli vrtati s petih mest. Vrtalci so se tudi skozi posevne jake dokopali do glavne osi predora od koder nadaljujejo z vrtanjem proti vhodni in izhodni strani predora. Tako so znatno povišali število delovnih mest. Dela na gradbišču hidroelektrarne Gojak so se nekoliko zakasnila, ker v začetku niso bili odobreni krediti. Zaradi tega bo elektrarna, ki bo imela instalirano moč 48.000 kilovatov, začela obratovati leto dni pozneje, in sicer 1. 1958.

Pri vrtanju predora uporabljajo dva specialna stroja tipa "Jambo," s katerim napredujejo dnevno do 25 m. Razen tega uporabljajo moderne stroje tudi za odvoz materiala, medtem ko uporabljajo na vseh delovnih mestih najmodernejšo ventilacijsko napravo. Nekaj minut potem ko eksplodirajo mine, je zrak v predoru popolnoma čist. Zmogljivost ventilatorja znaša 25 kubikov čistega zraka na uro. Skratka, pri vrtanju tega najdaljšega predora v državi se poslužujejo zadnjih pridobitev in metod. Delavci uporabljajo zaščitna sredstva, tako da so delovni pogoji kljub dolžini predora razmeroma dobri. Okoli 800 delavcev bo delalo tudi pozimi, in to v treh izmenah. Organizacija gradbišča je tako dobra, da lahko govorimo o prebroditvi glavnih težav. Zato si lahko obeatamo nagel napredek gradbenih del. Doslej so zvrtili približno 1 km tega predora.

Ob Tihem oceanu

Piše FRANK KERZE

"Dobrota je sirota."

Narodni pregovor.

Pregovori v narodu so kakor brušeni diamanti. Takoj ti pokažejo vsó resnico. Niso ustvarjeni za kratko življensko dobo. Pregovor brusijo tako dolgo, da ima na vse strani enaka okna, skozi katera se gleda v svet. Gle-daš lahko v preteklost, koder je vse končano. Obrneš se v dobo sedanosti. Življenje se toči okoli tebe, da ga lahko opazuješ. Ustaviš se nehote, ko ti pride na misel vprašanje, kako bo ne-ki jutri.

Vasco Nunez de Balboa vam je skoro gotovo tuje ime, katerega še niste slišali. A je vredno, da si ga zapomnite. Če je kdo, potem moram zbrati tega moža, da pokažem svetu tri resnice in sicer: —da se ne izplača v življenju biti preveč ambiciozen, ne predober in ne prevelik. Enkrat v septembru tega leta bo minilo 442 let, kar je bilo odkrito nekaj važnega in sicer od moža, ki je bil dober in velik. Ime tega moža je Vasco Nunez de Balboa.

Bil je sin nekega revnega ple-miča. Bil je visok, lep človek, ki je imel lase, kakor da zahaja sonce in oči tako višnjeve, kakor ocean, po katerem je brodaril. In kar je glavno—tako ambicioz-zen, da mu ga ni bilo para. Rojen je bil v Španiji kodér je že z mladimi leti stopil v vojaški stan. A nemirna narava ga je gnala delj in delj. Z 25timi leti je zapustil vojaški stan in se je pridružil ekspediciji, kate-ro je vodil Bastidas. Bila je namenjena v današnji Venezuelo. Nekega dne jim je vihar razdjal ladjo in rešili so komaj golo živ-ljenje in dosegli so suho zemljo na otoku Isla Espanola. Vse je bilo nekako pobito in obupano, ne pa Vasco. Videl je v daljavah velikanske gorske vrhove, živo zelenje tropičnega podnebja, iz-redno rodovitnost pokrajine ob reki Darien. Izkratka, čudovit svet. Vse to je bilo v malo po-znanih krajih, ki so mu ostali v spominu. Mesto da bi obupal, pa je koval načrte bodočnosti, kake se vrne nekega dne in za-sede vse, kar je lepega.

Imel pa je prijatelja, kateri ga je nagovarjal, naj postane kme-tovalec, četudi ni imel pojma o tem. Zraven tega je bil preveč dobrega srca, preveč pošten in predober z dokazj zvitimi doma-činami. Toda glavni nasprotniki njegovi so bili beli ljudje, far-merji v okolici. Ti so mu naga-jali, kar so mogli in znali. Vzrok? Nevoščljivost in škoda-željnost, kar je ostalo med nami vse do današnjega dne. Deset let se je trudil in delal kot mravlja. A ni imel pred sabo družega, ka-kor polno dela in veliko dolga. Zato je opustil svojo farmo ne-kega dne in se pridružil ekspedi-ciji Senorja Enciso, kateri je bil namenjen, da najde nekje raj na zemlji in zaeno-nov dom.

Ustavili so se najpoprej v de-loma obljudenem kraju San Se-bastian. Bili so do smrti utruje-ni in zato so jih domačini izlah-ka pregnali. Balboa je bil že te-daj poznan kot močan in pogu-men dečko, pa se svetoval svo-jim tovarišem, da se obrnejo pro-ti reki in dolini Darien, ki mu je bila že deloma znana. Enciso, ki je vodil to ekspedicijo, ni maral Balboa, ker je bil predober, pre-več pošten in pravičen v življe-nju sploh. Ker sam ni vedel nič boljšega, je vzprejel sugestijo od Balboa in tako je odšla ekspedi-cija v nove kraje. Ko so prišli do cilja, so najprej krstili naselbino in sicer je bilo ime novega kraja Santa Maria della Antigua. To je bila prva stalna naselbina na kontinentu južne Amerike.

Enciso, vodja ekspedicije, je postajal vedno bolj zopern. Ved-no je nasprotoval Balbou, katere-ga so imeli radi vsi, ker je bilo znano, da se vselej in povsod po-stavi za pravico in poštenost na-pram domačinom. Enciso se je jezil, ker je bil Balboa imenovan za generalnega vodjo naselbine od samega kralja Ferdinanda v letu 1511.

Prijateljski Indijanci so pove-dali Balbou, da leži na jugu ve-liko morje in da so kraji, koder je polno zlata. Ostrmel je, ko je zrl na novo najdeno morje prvi izmed vseh Špancev. Indijanci so mu tudi povedali, da je pot v novi svet silno nevarna. Treba je prekorati nevarne reke in vi-soke gore, zraven tega pa se bo-riti neprestano z divjimi doma-činami. Potreboval bo najmanj en tisoč mož vojakov in stotine de-lavcev. Vse je bilo vabljivo, a Balboa je imel nekaj družega na roki. V novi naselbini se je ši-rilo nezadovoljstvo. Hurikani so vničili polja. Mnogi španski ne-seljenci so se zamerili Indijan-cem. Balboa se je trudil na vse načine, da bi pomiril ljudi, toda položaj je postajal vedno slabši. Izkušal je rešiti vse zadeve po-šteno in pravično. A kar ni šlo. Nekateri španski farmerji so ga začeli tožiti pri kralju Ferdinandu in sicer same laži. Zraven tega se je zameril staremu naseljencu, Andreas Garovito po imenu. Ta je bil včasih njegov prijatelj, zdaj je pa postal smrten sovra-žnik. In to vse zato, ker je hotel imeti za ženo prekrasno Indijan-ko z imenom Luaila, katera je bi-la žena od Balboa.

Enciso se je vrnil v Španijo in tam dosegel avdienco pri kralju Ferdinandu. Zatožil je pridnega in poštenega Baboa, rekoč da je slab gospodar. Dan za dnevom je lazil okoli kralja. Nazadnje je bil Balboa odstavljen. Žal mu je bilo največ zato, ker bi bil rad prvi pri tistem morju, katerega so mu opisali Indijanci. Zato je sklenil, da gre takoj z ekspedicijo proti jugu koder je bilo tisto morje. Bil je dokaj slabo pripravljen. Imel je le 190 dobro utrjenih mož in nekaj ostalih domačinov. Tako so odpotovali dne 1. septembra leta 1513.

Stiri dni kasneje je prišla ek-spedicija v Aclo in se tam izkr-cala. Takoj so začeli z delom v pragozdu. Zadelo so kmalu na reke, ki so bile podobne zelenim tunelom. Bilo je vsepolno kroko-dilov in strupenih kač. Opice so vpile nad njimi, jaguarji so jim sledili in napadali ljudi, če je bilo količjak prilike. Voda ni bila dobra, komarjev in muh vsepol-no. Tudi netopirji so jih napada-li. Ljudje so morali preko moč-virja, večkrat do vrata v vodi. Balboa je bil prvi vedno in pov-sod, drugi so samo sledili.

Hrana jim je kmalu pošla. Da so mogli napredovati po pragoz-du, se je bilo zahvaliti le domači-nom, kateri so jim bili v začetku prijazni. Neki Indijaneec je poka-zal z prstom na najvišji greben mogočnega gorovja in rekel:

"Z vrha najvišje točke se vi-di morje na drugi strani."

Balboa se je trudil, da vzdrži svoje ljudi pri moči in volji, da gredo naprej.

Za prvimi Indijanci so prišli drugi rodovi, pred vsem Quare-gua, ki pa niso bili več prijazni Balbou in njegovim ljudem. Te-žava je bila, ker se niso imeli beli ljudje kam umakniti. Povsod so naleteli na osvražne Indijance, da je bila pot v resnici obupna. Hoteli so se namreč umakniti, da bi se izognili bojem. Pa kar ni šlo. Vsled tega jim ni preostaja-lo družega, kakor bitka. Ljudje so bili vedno bolj trudni, a Bal-

boa ni odnehal. Prišlo je koneč-no do odločilnega boja z Indi-janci. Bilo jih je skoro kot listja in trave—Balboa pa je imel ko-maj 190 mož. A zgodilo se je ču-do. Indijanci so padali kot muhe od krogelj. Bile so torej krogelje, ki so strle moč sulice in pišce. Poleg tega so imeli beli ljudje še nekaj, kar je ustrašovalo In-dijance. Imeli so sabo precej silno divjih psov, katere so izpu-stili nad Indijance, da so v stra-hu bežali v notranje šume. Vse to je torej pripomoglo, da so bili Indijanci odločilno tepeni in Bal-boa je imel prosto pot do svo-jeje cilja. Vedno je bil prvi pri vsem, vse je izpodbujal in iz-kušal dajati pogum. A je bil sam že slaboten, da se je komaj držal na površju.

Bilo je septembra 25. leta 1513. Jutro je bilo nenavadno čisto in prilično hladno. Neki In-dijaneec pokaže s prstom na naj-višjo goro in pravi:

"Tisti, ki pojde črez ta vrh, bo zagledal ocean na jugu."

Balboa je bil ves srečen nad ta-ko novico. Bilo mu je kakor člo-veku, ki vidi pred sabo vse, kar je bilo včeraj le še v sanjah. Pri-jateljsko stisne roko Indijancu in pravi:

"Jaz grem sam tje preko."

Nikdo ni silil z njim, ker so bili ljudje do smrti trudni in iz-mučeni. Gledali so za njim ko je izginjal v daljavah. In potem je bilo tisto napeto, kaj bo in kako bo.

Dolgo ga ni bilo videti nikjer, nanadnje pa so ga staknile izred-ne oči indijanske, ko se je po-časi premikal proti najvišjemu grebenu tiste gore. Kot mu je bi-lo povedano od Indijancev, tako je bilo. Daleč za obzorjem se je blestelo velikansko morje—Tih ocean ali Pacifični ocean, kakor ga poznamo danes.

Balboa pa ni užival dolgo svo-je slave. Španski kraljevi dvor je bil vedno poln nevoščljivcev, ki so toliko časa intrigirali, da so dosegli svoje cilje. Tako je bil neki Pedrarias, katerega je kralj imenoval za naslednika Balboa. Ta je začel tožiti izrednega moža, da je izdajalec. In prišlo je tako daleč, da je bil Balboa obglav-ljen. Obtožba izdaje je bila vse-skozi zlagana. Tako je končal mož, ki je želel biti prijatelj vseh ljudi, mož, ki je nevstrahovno branil pravice vsakega človeka, mož, ki se ni nikdar strašil ovir in težav. Bil je izredno dober in plemenit. In plačilo, ki ga je do-bil?

Dobrota je sirota.

CLOVEK, KI JE ŽIVEL OD LAJANJA

Ta človek je živel še tik pred zadnjo svetovno vojno v Stock-holmu. Bil je občinski uslužbe-nec, njegova službena dolžnost pa je bila kaj nenavadna. V Stockholmu je bilo namreč z za-konom prepovedano imeti v me-stu pse, ki bi s svojim lajanjem motili nočni mir meščanov. Da bi odkril, ali kak meščan le ne skrivna na svojem dvorišču psa, je hodil ta občinski uslužbenec po mestnih ulicah in la-pajoči ter tako izzival morebitne pse. Če je kak pes nasedel temu lajanju in začel tudi sam lajati, je bila to prav gotovo njegova zadnja noč v mestu. Na podlagi poročila, ki ga je dal naslednji dan "lajajoči" uslužbenec, so ob-činske oblasti poskrbele, da je bil pes lastniku odvzet.

Čeprav je ta uslužbenec skoraj bel, da bi nočno lajanje psov ne motilo stockholmskih prebiva-lev pri njihovem zaslužnem po-čitku, pa je imel tudi svoje so-raznike, ki so trdili, da nihče bol ne kani nočnega miru kot on sam. Kajti ko začne lajati, dvigne tak-šen hrup, ki bi ga na moglo na-praviti niti dvajset najbolj laja-jočih psov...

MUNCHEN SE SPET VESELI...

Sedaj je še denar za veselje, potem bo šel pa spet za topove in tanke—pravijo Nemci

München v januarju 1955—V nekaj letih bo praznoval München 800-letnico svoje ustanovitve. Za to pomembno obletnico si Münchenci na vse kriplje prizadevajo, da bodo zbrali zadnje sledove te "neumne" vojne, kot jo danes sami kaj radi imenujejo, in bo vstal nov, preprosti München. Toda to ne bo lahko, kajti noč in dan so angleški in ameriški bombniki spreminjali to kulturno bogato, skoraj milijonsko nemško mesto—zibelko Hitlerjevega fašizma—v prah in pepel. Cele ulice in trgi so bili dobesedno zbrisani s sveta—uničeno je bilo 40 odstotkov mesta. Od 262,000 stanovanj pred vojno je bilo popolnoma uničenih 80,000 in koliko je bilo še težje poškodovanih! Tri četrtine kolodvorske četrti so bile uničene, več kot polovica središča mesta, 70 odstotkov Schwabinga je bilo porušena, uničene so bile bogate knjižnice, muzeji, po vsej Evropi znana Pinakoteka, univerze—vse je bilo v ruševinah, nad 300,000 prebivalcev pa je ostalo brez strehe...

In kakšen je München danes, deset let po vojni?

Iz pepela se je dvignilo novo mesto. Cele mestne četrti so ponovno zaživele. Zgradili so že nad 60,000 stanovanj. Po vsem mestu privlačijo danes kuppe nove moderne trgovine z velikimi, svetlimi izlozibami. Mnogo jih je obnovljenega, na vseh straneh pa rastejo, in to zelo naglo, nova stanovanja, nove tovarne, veliki obrati, moderne trgovske in poslovne hiše.

Nad 60,000 ljudi pa je kljub temu še vedno brez pravega stanovanja. Na prehodu po tem, 309 kvadratnih kilometrov velikem mestu, se še vedno srečujejo z ruševinami. Veliko dela še čaka Münchenci pred njihovo 800-letnico.

Na obisku pri Rubensu

München se znova uveljavlja—silno živahno mesto je spet postal. Trgovina, posli, bogate muzejske in galerijske zbirke, a tudi naravne lepote so zastopnike dežel vsega sveta zvalile semkaj v München, ki je poleg tega še važno železniško, cestno in zračno križišče. Promet skozi München je zares dokaj živahen. Tu naj v ilustracijo omenim le to, da vozi čez Karlsplatz v Münchenu vsako uro nad 25,000 avtomobilov!

Znamenito Pinakoteko so porušile bombe, a bogata zbirka umetnin je ostala. Stisnili so jo v "Hišo nemške umetnosti", kjer so ji dali na razpolago nekaj prostorov. V ostalih prostorih je klub ameriških oficirjev. Dolga vrsta razkošnih limuzin stoji pred vhodom z dolgim baldahinom, tako da je človek v zadregi, kje naj vstopi v galerijo umetnin.

Nedelja je in vstop v vse münchenske muzeje in galerije je brezplačen. Temu tudi pripisuje

jem precejšnje število obiskovalcev, saj sem imel že v teh nekaj dneh priložnost spoznati, da Nemci temeljito izkoristijo vsako priložnost, da lahko nekaj vidijo, ne da bi bilo treba pri tem šteti pfeninge in marke.

V visokih dvoranah visijo slike svetovno znanih mojstrov. Tu so zbrane neprecenljive vrednosti, ki nudijo obiskovalcem s svojo lepoto čudovit užitek. Platna, po katerih so drsli čopci velikih umetnikov, se vrstijo pred menoj. Tu se srečujem z deli Giotta, Grunewalda, bratov Ayckov, nesmrtnimi umetninami Durerja. Naj omenim samo njegov znani avtoportret. In Rubens s svojimi velikanskimi platni—po šest, sedem metrov visokimi slikami. Niso mogli vseh njegovih platen spraviti v eno dvorano. Človeku se utrdijo oči, ko gleda podobe, katerim je vili veliki slikar toliko lepote in življenja. Njegov Bakhus, Rop, Boj Amazonk... To so nesmrtna dela, katerih lepota ne zmore opisati, to je treba videti.

In komaj se naučijo Rubensa, te že čaka Rembrandt, nato Van Dyck, Tizian in na desetine mikroskopsko natančno slikanih podob poznobaročnih in pobarvovalnih mojstrov do znanega Segantinijevega orača. Stoji! To je vendar naš Grohar—sem pomislil ob tem privlačnem delu. Ure bi stal ob njem in ga gledal, a kaj, ko je tu še na stotine slik. V vsem prvem nadstropju vabi človeka bogata mestna galerija z zbirko del najpomembnejših nemških romantičnih slikarjev od Schwinfa do Spitzwega Feuerbacha, Lembacha in Bocklina. Tu sem videl tudi dela Mengla in drugih realistov, ki so konec 19. stoletja delovali v Münchenu in bili sodobniki našega Ažbete in Vesela.

Dobre štiri ure sem hodil od slike do slike. Povem vam, pošteno me je bolela glava, ko sem le bežno premetnil nad 1000 slik. V depojih pa jih imajo baje še nad 20,000! Za dolge tedne je tu zbranih občudovanja vrednih slik, ne le za nekaj kratkih ur. Toda bogatih zbirk umetnin v galerijah in muzejih je v Münchenu še mnogo in človek potrebuje več dni, da bi si ogledal vsaj najvažnejše in najlepše.

Televizija pri "Debeli Katrici"

Mala gostilnica v Schwabingu, boemski četrti bavarške prestolnice. Tu so zbrani študentje in umetniki. V francoščini, angleščini, španščini, kitajščini, romunščini in nemščini teče pomek od Giotta, Grunewalda, Dietzua in Picassu. Pri neki mizi zagovarja črni bradač nekega Assbeta. Prislulnem. Nekam doma

če mi zveni to ime, čeprav ga je človek izgovoril v trdi nemščini. Nisem se zmotil. Zares je šlo za našega Ažbeto, za slovenskega slikarja, ki je dolgo časa živel tu v Schwabingu in imel svoj atelje v Georgenstrasse.

Nehote me ob tem zavede misel na tiste stare čase, ko se je ves umetnjakarski svet zbiral v Simplissimu in Katekubu ("Debeli Katrici")—dveh krčmah boemskega Schwabinga. Semkaj sta kaj pridno zahajala tudi Ažbe in naš Vesel in morda še marsikateri od naših ljudi, ki so študirali ali delovali v starem Münchenu. Tu je tudi stanoval Lenin, ko je živel tod v emigraciji.

Iz globokega premišljevanja na že davno minule dni, o katerih mi je že tudi pravil stari Münchencan, me zmoti novotarija nove dobe—gostilničar je pravkar odprl—televizijski aparat. Z njim danes privablja goste. Stari Schwabing izumira. V kolikor ga niso uničile angleške bombe, ga načenja novi čas s televizijo in najrazličnejšimi avtomati, katere si je omislil gostilničar. In sedaj gledamo na polmetrskem platnu sivolasega Adenauerja, kako sprejema mleko in prave kladovnice sira ob svojem 79. rojstnem dnevu. "Sedaj sem pa resen konkurent Mendes-Franceu," se smehlja številnim gostom—in filmskim lepoticam—stari kancler. Toda kmalu se mu razleže obraz v zadovoljstvo, ko mu prineso na mizo dar nekaterih njegovih ministrov—svetleče steklenice renskega in moselskega vina. Mlekoprelatom in kardinalom, miniko in sir je dobrosrčen gospod Adenauer takoj naprej podaril revežem in otrokom, z vinom pa bo sam preganjal skrbi, ki ga čakajo v njegovem 80. letu.

Stari München in njegovo veselje

München in pivo—to je nekaj nerazdružljivega. Za zajtrk, malico, kosilo in zvečer pozno v noč ga srkajo Münchenci—in številnih pivnicah, ki so na gosto raztresene po vsem mestu. Najbolj znamenita in v mnogih pesmih opevana pa je dvorna pivnica, znani münchenski "Hofbrauhaus." Tu se ob večerih, zlasti ob sobotah in nedeljah zbira stari svet nekdanje kraljevske prestolnice Bavarške. Samo tu ga v Münchenu še pijejo iz pravih lončenih litrskih vrčkov.

Dokler nisem prestopil praga z neštetimi slikami in rezbarijami ter lestenci okrašenega hrupnega "Hofbrauhaus" sploh nisem verjel v tako veliko moč piva. Tu pa sem videl za mizami prepevajoče, veselo razpoloženo ljudstvo. Večina ljudi ima tu, ob

sobotah že svoje stalno omizje. To so večidel starejši meščani-upokojenci, pa tudi popotniki in turisti radi zaidejo semkaj. Drug za drugim kličejo na mizo: "Noch ein Mass." In brhke točajke v pisani bavarški noši nosijo pivo na mizo kot za stavo. Najmanjša mera je liter. Dobri pivci pa izpraznijo v enem večeru tudi po 6 do 8 "meric." Zato je tu vse tako glasno, sproščeno. Godci v trhastih hlačah ubirajo Radetzkega koračnico—vse se objema. Tu so si vsi prijatelji, strici in bratje. Dolga omizja se objemajo in prepevajo tisto, veselo: "Mi ga pa pijemo..."

Nad 2000 ljudi se veselijo v pivnici. Zgoraj je restavracija. Tu se zbira "boljša" družba—bogati trgovci in ameriški oficirji—kjer ga pa pijejo le iz kozarcev.

Pustni karneval se je že začel

V nemškem gledališču je bil pred zadnji mesec velik pustni ples. Z njim se je uradno začelo pustno praznovanje in veseljačenje, ki je trajalo 1128 ur ali 47 dni, vse do torka 22. februarja.

Izložbe so že polne najrazličnejših, lepih in grdih, cenjenih in silno dragih plesnih oblek, zlatih in srebrnih čevljev, frakov in smokingov. V izposojevalnicah maskradnih kostumov že visi nad 10,000 najrazličnejših oblek za maske. V posebnih večernih tečajih se šola nad 500 mož, ki skrbijo za red v dneh veselja. Študenti se v velikem številu prijavljajo za maske v dolgem karnevalskem sprevodu in za spremljevalce damam. Na sporedu so najrazličnejši "gala" plesi—od novinarskega plesa do Noči umetnikov, Beneške noči itd. Vsega skupaj bo nad 1000 veselih pustnih prireditelj. Veselja željne skupine turistov se prijavljajo iz mnogih tujih dežel—iz Švice, Francije, skandinavskih držav in celo iz Amerike.

Sedaj je še čas, in tudi nekaj denarja za veselje—menijo Nemci—kmalu bo šlo spet vse za topove in tanke.

B. Kuhar.
—Slovenski Poročevalci

OPREMLJENO SOBO

in garažo se odda v najem. Si lahko tudi kuhate.

Vpraša se na
1162 EAST 60th STREET

TRGOVSKI PROSTOR

na 6731 St. Clair Ave.
se odda v najem.
Vpraša se na
6737 ST. CLAIR AVENUE
tel. EN 1-9426

New Star Famous for His Jokes

PITTSBURGH—Did you know that Mediocre Midgits, the short ciganettes for the smoker in a hurry, are now available in a new package?

You will soon be hearing about Mediocre Midgits and a score of other imaginary "products" which poke good-natured fun at radio advertising. Because Rege Cordic, originator of these "products," will soon become the star of station KDKA's morning wake-up program.

His loyal fans say Cordic is the most cheerful voice in American radio. Only 28 years old, Cordic was top star of another Pittsburgh station until he signed a long-term contract to entertain the million folks who listen to KDKA every week.

Rege Cordic's jokes have made him famous. There is one, which sounds like a radio commercial, with a voice which says: "Well, boss, I guess we're all ready for the big stick-up to-night, eh?"

Another voice: "Oh, not to-night, Scarface. It's this nagging backache."

"But, gee, boss, we been planning this for months! Uh, boss, do you have the minor muscular aches and pains that generally accompany such disorder?"

The other voice: "Yes, I do, but not only that. They persist and recur frequently! There'll be no stick-up tonight."

"Boss, you need Gizzard's Little Cutter Pine for nagging backaches and minor muscular aches and pains that generally accompany such disorder."

Features Odd Characters
Cordic's most important creation—the many odd characters who keep butting into his studio.

There is Screaming Mad Ned Eldowney, coach of East Ohio shoe University's baseball team, most defeated in the annals of sport. Screaming Mad's team has been beaten by Peck Tech, Upper Cup Cake College, and Paust-vonway Polytechnical.

Screaming Mad was recently asked to take his team overseas and "entertain the troops in East Germany."

"You mean West Germany," Cordic said. "The Communists are in East Germany."

"No, we're going to play baseball in East Germany," the coach said. "When the Communists see us play, their morale will be ruined."

Cordic was the victim of his own joke the day he pretended his program was on television, on Channel 19.

"Too bad people can't see us," he remarked. "Push that camera over a little."

There was a noise, like that of a camera moving on squeaky casters.

A woman-listener telephoned Cordic and said: "I tried to tune to you on Channel 19, but the knob came off. What shall I do?"

Friend of Schaughency
Right now, Cordic is meeting KDKA's morning listeners through his good friend, Ed Schaughency. He will replace Schaughency beginning Labor Day, Sept. 6. Then, as star of a new afternoon show on KDKA, Schaughency will be able to sleep late mornings for the first time in 20 years.

"My job, I figure, is to make folks feel better in spite of themselves," Cordic says. "I don't feel so good myself in the mornings. I am sympathetic with the housewife who has to cook breakfast and chase the child to school."

JAPONSKE DELAVKE BI SE RADE OMOŽILE

Več tisoč mladih tovarniških delavk predilnice svile "Omi" na Japonskem je zadnjič stavkalo, ker so si hotele priboriti pravico, da bi se smele omožiti.

Dekleta se namreč pritožujejo, da vodstvo tovarne vsako delavko takoj odpusti, kakor hitro se poroči. Razen tega izjavljajo te pogumne Japonke, da podjetje zvišuje mezde samo tistim delavkam, ki prihajajo redno vsaj enkrat v tednu v tovarniško dvorano poslušat budistične molitve, ki jih bere ravnatelj tovarne s tablic prednikov. Dekletom tudi to ni po volji, da morajo vsakodnevno delo pričeti s prepevanjem verskih pesmi.

Vodstvo tovarne sicer priznava, da odpušča delavke, ki se hočejo poročiti, utemeljuje pa ta ukrep s tem, da so za možitev še premlade. Povprečna starost delavk tovarne "Omi" znaša 22 let.

GUMIJASTE HIŠE

V Kobenhavenu, glavnem mestu Danske, so začeli izdelovati prve hiše iz gumij. Pravzaprav je to neke vrste najlonska masa, pomešana z elastičnim gumijem in povezana z železnimi vezmi. Hiša, izdelana iz te mase, je čvrsta in vzdržljiva silo vetra, ki pihava z močjo 200 km na uro. Montaža takšne hiše, ki ima šest sob, bi veljala v našem denarju okrog milijon dve sto tisoč dinarjev. Zanimanje za te hiše je zelo veliko; prva tovarna gumijastih hiš ima že mnogo naročil iz inozemstva.

HIŠE NAPRODAJ

Nanovo dekorirana

hiša za eno družino; 6 sob, blizu fare sv. Jožefa, trgovin in transportacije. Zelo pripravno za družino, ki raste. Cena \$14,900.

Za podrobnosti se obrnite na

KOVAC REALTY

960 East 185 St. — KE 1-5030

AMERIŠKA IN EVROPSKA OZNAČBA MER

Pri čevljih je razlika v označbi 32½ do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali pri ženskih čevljih.

Na primer: če vam pišejo, da želijo čevlje št. 39, to je ameriška mera 6 in pol, št. 40 je 7, št. 41 je 8, št. 42 je 9, št. 43 je 10, št. 44 je 11.

Ženski čevlji so navadno manjši nego gornje mere. Tako bi na primer: št. 38 bila št. 6, št. 37 št. 5, št. 36 št. 4.

Ženske obleke: št. 40 je ameriško 32, 42 je 34; 44 je 36; 46 je 38; 48 je 40 itd., vedno za 8 točk manjše od evropske mere.

Pri moških oblekah pa se začenja v Evropi z št. 42, kar je v Ameriki 33; 44 je 34; 46 je 36; 48 je 38; 50 je 39; 52 je 41; 54 je 43 in 56 je 45. (Se vrsti med 10 in 11 točk razlike.)

Približna metrična dolžina po ameriški meri:

1 centimeter — 0.3937 inča.

1 meter — 3.2088 čevlja ali 1.0936 jarda.

1 kilometer — 0.6214 "statute" milje oziroma dolžina milje, sprejeta potom zakonodaje.

1 kilometer na vodni površini je 0.5369 "nautical" milje.

Enako je pri deklah drugačna evropska mera. Št. 38 je ameriško 12; 40 je 14; 42 je 16; 44 je 18 in 46 je 20.

Moške srajce: št. 35 je ameriško 13 in pol; 36 je 14; 37 je 14 in pol; 38 je 15; 39 je 15 in pol; 40 je 15¾; 41 je 16; 42 je 16 in pol in 43 je 17.

V BLAG SPOMIN

ob šesti obletnici odkar je umrla naša ljubljena soproga in dobra, skrbna mama

JOSEPHINE MOČNIK

Zatfnila je svoje blage oči dne 15. marca 1949.

Ko bi ljubezen govorila in solza mrtvece budila, ne krila Tebe bi gomila.

Na Tvoj grob bomo položili rudečih vrtnic sopek lep, naj bo dokaz ljubezni naše, da nam spomin je na Te svet!

Zalujoci:

JOHN, soproga
STANLEY, sin v Floridi
DOROTHY, hčerka
JENNIE KOPRIVEC, mati
vnuki in sorodniki

Cleveland, Ohio,
dne 15. marca 1955.

THANKS...
MR. and MRS.
OUTDOOR FAN

for
HELPING PREVENT
FOREST FIRES!

THANKS...
MR. SPORTSMAN

for
HELPING PREVENT
FOREST FIRES!

Serve Savory Egg Croquettes!

Thrifty homemakers are serving more eggs this month, cooperating with the Government's plea to eat more of this nutritious food, now in over-supply. Here is a Spry recipe for delicious egg croquettes, just developed in the Lever Test Kitchens. Golden-brown on the outside, the croquettes have a creamy, soft consistency on the inside that makes for delicious eating. A sauce is optional.

Savory Egg Croquettes

4 tablespoons Homogenized Spry
1/4 cup finely chopped onion
2/3 cup finely diced celery
3 tablespoons finely chopped green pepper
5 tablespoons flour
1 teaspoon salt
1/8 teaspoon pepper
1/4 teaspoon paprika
1 cup milk
4 hard-cooked eggs, chopped
Fine bread crumbs
1 egg, slightly beaten with 2 tablespoons water

Melt Spry in saucepan. Add onion, celery, and green pepper and cook until tender. Add flour and seasonings and blend. Add milk gradually and cook until smooth and thick, stirring constantly. Stir in eggs. Spread mixture in shallow pan about 7" x 11" and chill until set. Cut into rounds with 2-1/2" biscuit cutter. Coat each round with crumbs, dip in egg mixture, and again coat with crumbs. Fry in deep hot Spry (375°F.) until golden brown. Drain on absorbent paper. Makes 12.

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik nahaja na St. Clair Ave. in East 62nd St., je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticalno in se izselilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko z vašim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti dolžnega dogovora

Dr. J. V. ZUPNIK

6131 ST. CLAIR AVENUE
Tel. ENdicott 1-5013

Njegov naslov je
vagal East 62nd Street; vhod
samo na East 62nd Street.
Urad je odprt od 9.30 zj.
do 8. zv.

Dr. J. V. ZUPNIK

FIRE... DANGER!

...junk in the attic and basement! Get rid of it and your home will be safer. Other good rules are: Don't smoke in bed—Don't use frayed electric cords—Don't use flammable cleaning fluids—Don't overload your wiring system—Don't let children play with matches and Be careful with oil stoves!

SPARKY SAYS:

DON'T GIVE FIRE
A PLACE TO START!

MICHEL ZEVACO

KRALJEVI VITEZ

ZGODOVINSKI ROMAN

(Nadaljevanje)

Česa ni tvegaj zanj, za njene- ga očeta, njeno mater in vse, kar- koli ji je utegnito biti milega na svetu! Marsikaj boj je bil, mor- bleu, svojo kožo in kri je trosil na vse vetrove. In česa je čakal v plačilo? Gizela se je poročila s Cinq-Marsom!

Pustolovec je večerjal, nato pa se je umeknil v svojo sobo, se- del k stekleničici starega sau- murca in ji potožil svoje gorje. Znočilo se je. Luč za lučjo je po- gasnila v gostilni. Molčanje sna je odelo ljudi in stvari. Cape- stang je bil zdavnaj izpraznil svojo buteljko, in ker je slišal biti enajsto uro, je vstal, da bi legel spat.

Tedaj pa je nekdo rahlo po- praskal na njegova vrata. Od- prl je in zagledal pred seboj mla- do dekle. Njen obraz je bil ble- kakor zid, in groza ji je stresala ude v silnem drgetu. Bila je ubo- ga natakarka, Margotka po ime- nu. Vitez se je spomnil, da ga je kaj mlo gledala že pri njegovem prvem posetu in zdihovala tudi nocoj, ko mu je stregla pri jedi.

"Gospod vitez," je dejalo ubo- go dekle šklepetaje z zobmi, "be- žite, kar morete najhitreje! Daj- te pojdite z menoj; konj vas čaka osedlan na dvorišču, in tudi vrata sem vam odklenila!"

"Čemu naj bežim? Povej, sr- ček sladki."

"Ubiti vas hočejo!" je zamr- mrala Margotka, vijoč roke. "Kakih osem ali deset jih sedi v mali izbi. Poslušala sem: strah in groza, kaj govore med seboj!"

Capestang si je zategnil pas; izdrl je rapir ter ga začel likati s koscem sukna.

"Pomiri se, nič se ne boj." Z drugo roko je prijel Margotko okrog vratu in jo poljubil, kar jo je spravilo v še hujšo zmedo. "Spodaj, praviš, da so? V mali izbi? Osem ali deset? Corbacque, osem ali deset ni bogve koliko! Toda ne boj se, bežati hočem, ker je tebe strah. Ah, res si srč- kana, mala!" Poljubil jo je vno- vič, in revica je vztrepetala bolj, nego je trepetala prej od stra-

hu. "Sangdieu! Tisto rogatih! Nu, bežal bom, ker si mi osedlala konja." Kri mu je silila v glavo, oči so se mu iskrile. "Daj, lepo- tičica moja, pokaži mi tisto izbo; samo malce naj jih poslušam, preden zbežim! Ah, ah, moj rapirček, kako se svetiš in obližu- ješ! Toda ne, bežati je treba!"

"Pojdiva!" je zamrmralo dek- le ter vzdihnilo iz globine srca, napol od veselja, da je rešila le- pega viteza, napol od žalosti, ker ga mora sama poditi od sebe.

V mali izbi jih ni sedelo samo osem ali deset, ampak cel zvr- han tucat. Pontraille in Chala- bre sta bila dospeja prva, okrog osme ure, in spretno izprašala krčmarja. Nato sta prišla Ba- zorges in Montreval s štirimi drugimi sabljači, ki sta jih v na- gliči pobrala doma. Okrog dese- tih pa je pripeljal Louvignac trojico banditov s košatimi brki in dolgimi meči. Rinaldo ni bil obveščen, niti ne Concini. Pon- traille, Chalabre, Montreval, Louvignac in Bazorges so hoteli odnesti sami vso slavo in ves do- biček. Nagrada je bila vredna znoja, zakaj maršal je obljubil za Capestangovo glavo že dve- stotisoč liver!

Sedeli so okrog polnih vrčev, v sa- jasti luči leščerbe, ter se po- svetovali in čakali ure. Oči so jim žarele od vina in zlobe, in da bi se podžgali še bolj, so si pri- povedovali svoja junaštva. Mo- rilska pijanost se je kadila iz teh povesti; sleherni beseda je obe- tala kri in smrt. Tedaj pa je uda- rila enajsta ura.

"Pozor!" je prišuhnil Louvig- nac. "Glejmo, da ga topot ne iz- grešimo. Pot drži navzgor, po stopnicah, tretja vrata na hod- niku. Če pojde vse po sreči, ga zalotimo v postelji. Glejmo, da planemo vsi hkrati in ga seseka- mo ter mu raztrosimo drob, pre- den utegne reči amen!"

Družba je zarjula. Slišalo se je sopenje, kakor bi tigri duhali kri.

"Da se zmenimo naprej!" je zarenčal eden, izpraznivši svoj vrč. "Njegovo srce je moje. Gos- pada, kdor se dotakne njegovega srca, ima posla z menoj."

"In jaz si vzamem njegova je- tra, da nakrmim z njimi svojega psa."

"Jaz vampe, da si jih obesim na sedlo!"

"A glava! Kdo izmed nas po- nese maršalu glavo?"

"Jaz! — jaz! — jaz! — jaz!"

Vsak je hotel nesti glavo. Planili so kvišku, kakor bi se ho- teli poklati za plen.

"Zrebajmo, kdo ponese gla- vo!" je rekel Chalabre.

Tisti hip pa se je zazdelo tolpi, kakor bi bilo treščilo medno. Nekdo je vdrl vrata z nogo. Pre- den so videli, kaj se godi, so pa- dli trije, eden pobit z ročnikom meča, druga dva z vrčem; hip nato se je zvrnil Chalabre, zabo- den v grlo. Miza se je prevrnila.

Vse je bilo kakor blisk. Še osem jih je stalo na nogah; in blisk je šinil, bodalo je usekalo: spet eden na tleh! Ostala sedmorica je zagnala divji krik. Capestang sredi njih, je odgovoril z levim rjojenjem, kakor velike zveri, kadar gonijo svojega lovca.

"Moja glava! Kdo hoče nesti mojo glavo!"

To ni bil več človeški glas. Vi- tez je bil blazen, strašan v svo- jem besnem gnevu; izbuljene oči so mu plapolale, sapa mu je ža- rela iz ust, lasje so mu stali po- koncu. "Zrebajmo za njegovo glavo!" Ta beseda ga je pripra- vila ob pamet. Brež nje bi bil skočil na konja in pobegnil. Ta- ko pa je brizgala kri. Zamolklo so treskali udarci. Mehko hrška- nje razbitih lobanj se je mešalo s kletvicami, tuljenjem in ggra- njem umirajočih. V tem straš- nem hrupu sta padla že dva, ne da bi bila sploh utegnili izdreti meče, dva pa sta odprla okno, skočila na cesto in se spustila v beg.

"Mojo glavo!" je hropel bla- než. "Mojo glavo! Kdo ponese mojo glavo? Svoje glave mi daj- te! Svoje! Vaše! Glave jemljem jaz!"

Nekateri so se plazili v lastni in tuji krvi, izkušaje ga ugriz- niti ali zabosti od zadaj; toda vitez jih je zmastil s škornjem kakor miši. Edini trije, ki so sta- li še pokoncu, Pontraille, Mon- treval in Louvignac, so se tiščali v kot in blazno buljili vanj. Gro- za jih je davila za grlo in srce. Capestang je obstal, pogledal okrog sebe, vzdignil rapir visoko nad glavo in kriknil z divjim gla- som:

"Kdo hoče bahačevno glavo?"

Šele zdaj je zagledal ostalo trojico. Krenil je proti njim. Smrt se je spustila nadnje. Dasi jim je bilo treba le geniti z roko, pa bi ga bili ubili, se vendar ni- če ni spomnil tega; nemogoče se jim je zdelo ubiti Capestanga.

"Vdam se!" je dejal Louvig- nac ter izpustil bodalo.

"Prizanesi mi!" je zastokal Pontraille in vrgl meč ob tla.

"Pusti mi življenje!" je popro- sil Montreval s sklenjenimi roka- mi.

Tedaj je zaklical zvon v vaško noč. Gostilničar, privabljen po strašnem trušču, je bil videl po- kol in je dal zvoniti plat.

Capestang ni imel niti naj- manjše praske. Njegova blaz- nost je upadala. Obrisal je krva- vi rapir, spravl ga v nožnico, od- prl vrata in ukazal:

"Marš!"

Trojica se je splazila mimo njega. Komaj so bili zunaj, so se spustili v divji beg, in tuljenje njihove groze je skokoma odme- valo v noči. Capestang je zadnji zapustil izbo. Gostilničarka je padla na kolena, ko je šel mimo nje: hlapci so pobegnili. Zunaj je grabila vas za orožje; zvonovi

so rjuli na pomoč, baklje so be- gale od hiše do hiše, in orožje se je svetlikalo v temi.

Na dvorišču je Capestang pre- stregel Margotko v roke ter jo poljubil na obe lici. Trepetala je od strahu in ljubezni.

"Bežite!" je šepnila. "Vaščani so se oborožili. Gotovo petdeset jih čaka zunaj. Tod bežite! Tod, skozi zadnja vrata!"

"Velika vrata odprl!"

Sirota je ubogala. Capestang je skočil na konja. Z mečem v nožnici je jahal zložno med svet- likanjem halebard. Neizmeren krik je zaoril vsenaokoli, za njim pa je nastala smrtna tišina.

Nobena halebarda se ni nape- rila vanj. Vrste so se razgrnile; sleherni se je stisnil k zidu. Ne- kateri so padali na kolena.

Pustolovec je odjezdil v noč. Kri v njegovih žilah je vrela. Še- le pomalem so se vrnile misli v trezno strugo. Spet je postajal človek. In tedaj je jel trepetati; znoj mu je obilil sence.

"Ali je mogoče!" je zajecjal pri sebi. "Je li resnica, da sem živ?"

Drugo popoldne je dospel v Or- leans; prejahal je bil petnajst milj. Spomin na prizor v Longju- meauju se zdaj podil od sebe, nič več ni hotel misliti na klanje. Sr- dito je stresal glavo in mrmral:

"Zvedeti morate, gospa marki- za de Cinq-Mars, da vas zani- čujem. In vaš soprog mora po- tegniti meč. Kadar vam ga ubi- jem, se nemara spomnite, da ste mi rekli: Ljubim te!"

Tako je drevil, ves ubit in iz- mučen, toda vedno ravan na svo- jem neutrudnem Blisku čez hrib in dol, vzpenjal se na gozdne brčeve ter bredel po hudourni- kih, dokler ni zagledal nekega večera vasi, nad katero se je dvi- gala k nebu ponosna graščina.

"Kaj je to?" je z utripajočim srcem vprašal kmeta, ki je delal nedaleč na njivi.

"Effiatki grad," je odgovoril kmetič.

V tednu dni je bil vitez preja- hal stoindevajset milj dolgo pot iz Pariza v Effiat.

XLV.

Markiza de Cinq-Mars.

Capestang je zavil naravnost proti gradu. Petsto korakov pred njim je poprosil v siromašni koči gostoljubnosti za svojega konja in krenil peš v grad. Prekoračil je dvizni most in stopil na častno dvorišče, ne da bi ga bil kdo usta- vil, češ, kdo je in česa želi. Opa- zil je celo, da prihaja v graščino z njim vred množica ljudi, moš- kih in ženskih; vsi so bili oble- čeni praznično, in njih obrazi so bili vsi nekam žalostni, ali pa so se vsaj delali tako. In hkrati se je oglašil z zvonika grajske kapelice mrtvaški zvon. Začude- ni Capestang je stopil za gručo kmetov, da bi počakal kaj bo. Kmalu so se odprla vrata v ozad- ju dvorišča nastežaj, in prikazal se je pogrebni izprevod. Na čelu je stopal grajski kaplan z drugimi svečeniki, prepevajoči- mi mrtvaške pesmi. Sledil je cer- kovnik z zastrtim križem, za njim pa dvanaest ministrantov v belih srajcah povrh črnih halj. Nato se je pojavil švicar s Cinq-Marsovim grbom, in na- zadnje krsta, pogrnjena z bar- šunom, ki jo je nosilo dvanaest lakačev v žalni livreji. Za krsto je stopal Henri de Cinq-Mars, za njim obilo sosednje gospo- de, in nazadnje množica vazalov in kmetov. Izprevod se je pomi- kal proti kapelici, ki je bila v levem krilu gradu. Vsakih de- set korakov je zaklical nekak- šen kantor s svečanim glasom:

(Dalje prihodnjico)

MARY A. SVETEK
POGREBNI ZAVOD

Lično opremljeni pogrebni zavod, kjer se po- čutite kot doma.

Ne oziraje se na to za kolikšno vsoto naročite pogreb—mi smo na uslugo z vso natančnostjo in skrbjo. Ničesar ne računamo dodatno za rabo naših lično opremljenih pogrebnih prostorov, ki so bili pred nedavnim popolnoma preurejeni in moderni- zirani.

PRESKRBIMO DOSTOJEN POGREB PO CENI V SKLADU Z VAŠIMI RAZMERAMI.

(Oskrbimo za prevoz trupla sem ali izven mesta).

478 EAST 152nd STREET
KE 1-3177 ako ni odgovora, pokličite KE 1-5202
Ambulancijska posluga na razpolago podnevi in ponoči

Make your retirement a real reward for your work!

Start now to buy the ease and comfort you've always wanted—through U.S. Savings Bonds

LOTS OF PEOPLE seem to think that if they never look ahead, they'll never see the time when they retire. But sooner or later, that time rolls around anyway, for all of us. So look ahead! You can make your retirement a wonderful reward for your work—if you have the money. And the best way to have it is to start investing now—in U. S. Series E Savings Bonds.

Why Savings Bonds? Because for your retirement, you want the surest, safest investment you can get. Another reason. You want an investment that earns good interest for you. U. S. Savings Bonds do that—earn 3% compounded semiannually when held to maturity. You'll be surprised how fast your money piles up!

And there are no other securities you can purchase more conveniently. Just sign for the easy, automatic Payroll Savings Plan where you work. Or if self-employed, invest in Bonds regularly where you bank.

Start now to make your retirement dreams come true, through U. S. Savings Bonds!

The U. S. Government does not pay for this advertising. The Treasury Department thanks, for their patriotic donation, the Advertising Council and

ENAKOPRAVNOST

POZOR!

Ako želite prodati hišo za 2 družini po 5 in 5 ali po 6 in 6 sob, imam kupca.

GEORGE KASUNIC

7510 LOCKYEAR AVE., HE 1-8056

Oglašajte v ...
Enakopravnosti

Velik ...

21 inčev G.E. Console T.V.

\$199.95

- ✓ Pristno varnostno steklo
- ✓ Obvarovan glasnik

Vam plačamo do \$100 za vaš star aparat pri nakupu novega.

"Roy Milland Show" TV-CBS-Weekly
Model 21C106. 21-inch Pacer Con- sole, mahogany finish. Large 8-inch G-E Dynapower speaker. Smooth fur- niture glides.

Gotovi deli in velika slikovna žarnica jamčeno za eno leto.

— Razpečevalci TELEFUNKEN RADIO APARATOV —

QUALITY AT A PRICE—EASY TERMS

STAKICH FURNITURE CO.

JAMES D. STAKICH, Prop.

Ivanhoe 1-8288

16305 Waterloo Road

STORE HOURS: Monday, Thursday, Friday—9 A.M. to 9 P.M.
Tuesday-Saturday 9 A.M. to 6 P.M. — Wednesday 9 A.M. to 12 Noon

V vsaki slovenski družini, ki se zanima za napredek in razvoj Slo- vencev, bi morala dohajati

Enakopravnost

Zanimivo in podučno čtivo

priljubljene povesti

CHICAGO, ILL.
FOR BEST
RESULTS IN
ADVERTISING
CALL
DEarborn 2-3179

REAL ESTATE

BRIDGEPORT — Hiša 1½ nad- stopnja; 4 sobe v kleti; dohodek in vaše stanovanje. Garaža za 2 avta. Nov grelec na olje za gret- je.

908 W. 36th St.
FRontier 6-4479

FOR SALE OR TRADE — 3 farms 60 acres, 212 acres and 160 acres with buildings and imple- ments on Highway 135 B and G near Oxford, Wis. Also 2 STORY —STORE in Oxford, Wis. Easy terms. V. Martin, Old P. O. Box 1168, Chicago ENglewood 4-2737

HELP WANTED MALE

DRAFTSMEN

DETAILERS STOCK BILLERS
WITH
STORE FIXTURE EXPERIENCE

Excellent opportunity with the oldest and largest store fixture manufacturing company on the west coast. Year round employ- ment for those who can qualify.

Rate up to \$2.50 per hour. Paid Holidays. Paid Sick Leave after one year. Vacation after one year. Transportation will be considered. Replies held confidential.

Write Weber today stating qualifications, condition of health, experience and we will send you details.

Weber Showcase & Fixture Co., Inc.
5700 Avalon Blvd. — Los Angeles 11, Calif.

Zastopniki "Enakopravnosti"

Za st. clairsko okrožje:

JOHN RENKO
1016 East 76th Street
UTah 1-6888

Za collinwoodsko in euclidsko okrožje:

JOHN STEBLAJ
17902 Nottingham Road
IVanhoe 1-3360

Za newburško okrožje:

FRANK RENKO
Diamond 1-8029
11101 Revere Avenue